

intet ved dette Lovforslag med Hensyn til de store Reformers, som Processkommissionen en Gang ventelig vil vælte ud over Menneskenes Børn. Det er aldeles intet som helst i denne Retning, der foreligger her. Ved at løse dette Spørgsmaal opfylder man et Løfte, som den ærede Indenrigsminister indrømmede indeholdtes i Loven af 1868, og jeg tror, at man ogsaa nok vilde simplificere Opgaven for den siddende Kommission i en ikke saa ganske ringe Grad ved at løse det Spørgsmaal, der her er forelagt, ved at arbejde paa, at alt, hvad der hedder kommunalt, bliver noget for sig, og saa lade Fremtiden ordne Spørgsmaalet om Retsplejens og Forvaltningens Adskillelse. Det vilde glæde mig, om man vilde gøre det, og jeg opfatter den højtærede Indenrigsminister som ikke stillende sig absolut uvillig til en Medvirken og en velvillig Overvejen af denne Ting. Men det er meget muligt, at jeg i det Stykke har taget fejl. Det er meget muligt, at i Virkeligheden mener man, at man skal afvente, hvad den Kommission siger, som sidder, og det betragter jeg som det samme som, at Lovforslaget er dødt og begravet, hvis det er Regeringens Standpunkt i dette Spørgsmaal. Jeg vil sige, at hvis dette er Regeringens Standpunkt, saa er der intet at gøre ved det, saa ligger det hen som saa meget andet, og saa venter jeg paa, at Trangen til for Kommunerne at komme ud af den nuværende Ordning og af de mange Ulemper, som ere til Stede, nok skal komme. Saa vidt jeg forstod den højtærede Indenrigsministers Foredrag — og det var det lyseste i det — vilde ogsaa han melde sig, naar Trangen bliver noget stærkere i Købstæderne. Derfor synes det altsaa at ville blive saaledes, at det vil komme til at bero paa Købstæderne selv, om de ønske at have et virkeligt kommunalt Selvstyre, at være en Kommune i egentlig Forstand, eller om de ikke ønske det, og jeg venter, at Købstæderne ville sætte saa megen Pris paa at faa den højtærede Indenrigsminister for de Overvejelser, som han har, hver Gang der skal bestilles en Retsbetjent til Borgmester. Jeg venter, de ville sige, at de Penge, der her er Tale om, anse de ikke for daarlig givne ud; og dertil kommer en Ting, at Sekretærforretningerne udføres allerede nu for en Del af Ræmmerne i Køb-

stæderne, og en stor Del af de kommunale Forretninger udføres i det hele af Folk, som Købstæderne alligevel maa lønne, saa jeg tror ogsaa, at Udgifterne ved denne Reformens Gennemførelse ville blive overkommelige. Og for Statens Vedkommende kan der ikke være Tale om, at det kan gøre nogen pengelig Forandring. Jeg ser derfor ikke, at der er fremført nogen afgørende Grund mod, at dette Lovforslag fremmes. Jeg vil vedblivende fastholde Forhaabningen om, at det ikke maa være ganske unyttigt, at dette Spørgsmaal er kommet frem i den offentlige Debat.

Buff: Det er en ganske kort Bemærkning, jeg vil gøre. Det er navnlig nærmest et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Det er berørt baade af Indenrigsministeren og af de ærede Forslagsstillere, det er noget angaaende Befolkningen, nemlig, at hvis de nu fik en saadan Lov i Byerne, vilde det blive en forøget og ny Udgift, som vi vilde faa. Jeg staar i dette Øjeblik her med et Bælk, som er en Beskrivelse over den Købstad, som jeg bor nærmest ved, og der oplyses flere Steder, at i denne Købstad saa vel som i mange andre har der under den gamle Ordning, før vi fik den nuværende Ordning med Borgmestrene, været henlagt en Del Indtægter og navnlig en Del Forder til Borgmesteren. Disse Forder har naturligvis Staten annekteret, da den nu lønner Borgmestrene. Det har den i alt Fald gjort nogle Steder. Nu forekommer det mig, at naar dette ikke uvæsentlige Spørgsmaal om Befolkningen rejser sig under Forhandlingen om dette Lovforslag, saa er det den naturligste Ting af Verden, at de Forder, der i sin Tid under en anden Ordning have været henlagt til Borgmesteren, maa ogsaa Købstæderne kunne faa, naar de fik en Ordning, som noget lignede den, de havde, før de fik den nuværende Ordning. Derfor er det, jeg tillader mig at spørge den ærede Indenrigsminister: Er det ikke saa, at der i Almindelighed til alle Købstæder har været henlagt dels Forder og dels andre Indtægter? Da jeg kun har forlangt Ordet for en kort Bemærkning, skal jeg ikke fordybe mig deri, men er det ikke naturligt og retfærdigt, at Købstæderne, naar de faa en saadan Ordning, som der nu